

Arrest

nr. 228 286 van 30 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN DE SIJPE
Heistraat 189
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 18 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 juni 2019 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. VAN DE SIJPE en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger te zijn van Sierra Leone van Madingo-origine geboren te Baoma. U ging naar school in Kenema maar in 2008 diende u uw school stop te zetten en keerde u terug naar Baoma. U woonde er samen met uw zus bij uw moeder en na het overlijden van uw moeder in maart 2014 verbleef u er bij uw grootmoeder aan vaderszijde. Uw vader is overleden wanneer u twee jaar oud was.

U werkte er in de landbouw. U verbleef daarnaast nog geregeld in Kenema wanneer u er werk kon vinden. U kon er verblijven bij een vriend. Sinds april 2016 bleef u opnieuw definitief in Baoma. Op een bepaald moment werd uw zus tegen uw wil meegenomen naar de Bondo gemeenschap om er geïnitieerd en besneden te worden. Toen u vernam dat uw zus naar daar werd meegenomen drong u dezelfde dag 's nachts de Bondo gemeenschap binnen om uw zus er te bevrijden. U werd echter betrapt. Mensen uit de omgeving kwamen er op af en hebben u hard geslagen. U heeft op uw beurt ook één van deze vrouwen geslagen, waarna zij bewusteloos neerviel. U probeerde weg te vluchten maar zij hebben u gevangen genomen en vastgebonden. Toen de volgende dag een politiewagen langskwam en u vastgebonden zag besloten zij dat zij u niet konden doden en hebben zij u meegenomen. U werd naar de gevangenis overgebracht. U bleef in detentie in afwachting van een veroordeling voor het betreden van deze gemeenschap en het slaan van de oudere vrouw. Een vriend van uw vader die eveneens politieman was zag u in detentie en besloot u te helpen ontsnappen. In februari 2017 liet hij u uit de gevangenis ontsnappen en bracht u in een auto tot aan de grens met Guinee. Daar gaf hij u wat geld om verder te kunnen reizen. Hij zei dat u het land diende te verlaten omdat uw leven in gevaar was vanwege deze gemeenschap en dat anders ook hij problemen zou krijgen omdat hij u hielp te ontsnappen. U reisde daarop over land verder naar Mali, Algerije en Marokko. In Marokko ging u met een opblaasbootje naar Spanje, vanwaar u verder reisde tot België. Op 19 september 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielrelaas en verklaart eveneens over geen enkel identiteitsdocument te beschikken.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor uw leven omdat u de Bondo gemeenschap heeft betreden om uw zus te redden van een besnijdenis. Er kan echter aan geen geloof worden gehecht aan uw verklaring deze gemeenschap te hebben betreden en er een vrouw te hebben geslagen.

In de eerste plaats dient er gewezen te worden op enige tegenstrijdigheden binnen uw verklaringen. Deze inconsistenties raken de kern van uw relaas, waardoor uw algehele geloofwaardigheid reeds ernstige schade oploopt. ***U bent namelijk niet consequent met betrekking tot het tijdstip waarop de door u aangehaalde feiten zouden hebben plaatsgevonden, en hoe lang u in detentie zou zijn gebleven.*** Waar u in eerste instantie verklaart dat uw zus werd meegenomen in november of december 2016 (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.12 en vragenlijst CGVS vraag 1), geeft u verder aan dat alles gebeurde in januari 2017 (CGVS p.30). Daaruit volgt dat u ook de lengte van uw detentie niet consequent weet weer te geven. Waar u enerzijds verklaart dat u een week in detentie bleef (CGVS p.30), verklaarde u anderzijds anderhalve maand te zijn opgesloten (vragenlijst CGVS vraag 1). Nog daargelaten de vaststelling dat u zich een paar maanden vergist in de exacte datum van de gebeurtenissen en deze een aantal maanden voor of achteruit schuift, dient opgemerkt dat het feit dat u zich de lengte van uw detentie niet correct zou herinneren, uw geloofwaardigheid danig schaadt. ***Dat u zich niet herinnert of u een week dan niet anderhalve maand in detentie bleef valt niet aan te nemen.*** Van een dergelijke ingrijpende gebeurtenis valt namelijk te verwachten dat u de lengte hiervan correct kan inschatten. Temeer aangezien dit betekent dat u niet weet weer te geven of u al dan niet nog in het land bleef na de door u aangehaalde feiten. Dat dit u niet helder voor de geest zou staan ondermijnt reeds uw algehele geloofwaardigheid.

Wanneer u wordt gewezen op het feit dat u eerder verklaarde langer in detentie te hebben verbleven kan u enkel antwoorden dat u zeker weet dat de feiten zich tussen januari en februari afspeelden (CGVS p.30), daarmee geen enkele verklaring biedend voor deze afwijkende stellingen en

slechts één van uw twee versies van de feiten bevestigend. **Daarnaast legt u verwarrende verklaringen af met betrekking tot de leeftijd van uw zus.** U verklaart dat het uw volle zus betreft aangezien uw moeder geen andere man meer heeft gekend na uw vader (CGVS p.8). U verklaart echter dat uw vader overleden is toen u pas twee jaar oud was (CGVS p.8), wat gezien uw geboortedatum rond 1998 zou zijn. Derhalve dient uw zus minstens 21 jaar oud te zijn. Anderzijds verklaart u dat uw zus acht jaar jonger is dan u (CGVS p.10), wat haar dan weer 15 jaar oud maakt. Ook bij uw eerste interview schat u haar ongeveer 16 jaar oud (verklaring DVZ vraag 17). Dat u dergelijke afwijkende verklaringen aflegt omtrent de cruciale persoon binnen uw asielrelaas brengt opnieuw uw geloofwaardigheid schade toe. **Bovendien hebben deze verschillende verklaringen wat betreft haar geboortedatum verregaande gevolgen voor haar vrees voor een besnijdenis.** Indien uw zus reeds 21 jaar oud zou zijn is het uiterst opmerkelijk dat er nu pas zou aangedrongen zou worden op een besnijdenis en hier nog niet eerder sprake van was. U verklaart dat er nog niet eerder enige pogingen ondernomen waren om uw zus te initiëren (CGVS p.21). Zelfs indien zij reeds 15 à 16 jaar oud zijn kan dit opmerkelijk genoemd worden. Volgens informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratief dossier (CGVS – COI Focus Sierra Leone, de genitale vrouwenverminking binnen de Bondo gemeenschap – 07.11.2014) blijkt namelijk dat een besnijdenis binnen deze Bondo gemeenschap in de overgrote meerderheid van de gevallen wordt uitgevoerd voor het vijftiende levensjaar. Zeer weinig meisjes worden besneden na hun vijftiende. Dat pas op deze leeftijd sprake zou zijn geweest van een besnijdenis en niet eerder strookt derhalve niet volledig met de informatie beschikbaar omtrent deze praktijk.

Vervolgens ondergraaft het feit dat u uw zus uiteindelijk in Sierra Leone achterliet, haar verder blootstellend aan het risico besneden te worden, verder uw geloofwaardigheid zich met gevaar voor eigen leven tegen haar besnijdenis te hebben verzet. Indien u uw leven op het spel zette om uw zus van een besnijdenis te vrijwaren valt het uiterst moeilijk aan te nemen dat u op geen enkele manier trachtte haar na uw ontsnapping in veiligheid te brengen of informatie over haar in te winnen. U verklaart dat u haar voor het laatst zag toen zij naar de Bondo bush werd gebracht om er besneden te worden (CGVS p.11-12). Na uw vrijlating uit de gevangenis heeft u onmiddellijk het land verlaten zonder enig nieuws in te winnen over de situatie van uw zus. U weet niet wat er na uw arrestatie met haar gebeurde (CGVS p.23). Het gegeven dat u geen verdere pogingen ondernam om haar te beschermen en vertrok zonder enig nieuws over haar situatie zorgt er voor dat maar moeilijk geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen het land te hebben verlaten uit vrees voor vervolging nadat u voordien alles in het werk zou hebben gesteld om haar tegen een besnijdenis te beschermen.

Verder slaagde u er niet in de manier waarop uw zus alsnog zou zijn meegenomen naar de Bondo bush om er een besnijdenis te ondergaan aannemelijk te maken. U legt namelijk uiterst vage verklaringen af over de manier waarop uw zus naar de Bondo bush zou zijn gebracht. U kan geen enkel detail verschaffen over de manier waarop zij zou zijn meegenomen naar deze bush. Hoewel u verklaart dat een vriend u kwam informeren dat zij uw zus aan het meenemen waren en u daarop terug naar het dorp liep en uw zus zag terwijl ze hilde toen ze werd meegenomen (CGVS p.21), kunt u niet op een doorleefde manier weergeven hoe dat precies verlopen is. Wanneer u tot tweemaal toe werd gevraagd wat u precies gezien en gehoord heeft over de manier waarop zij werd meegenomen verschaft u hier geen enkel detail over. U verklaart enkel dat u haar daarna achterna ging om haar er te bevrijden (CGVS p.18). **U weet daarbij niet of nog andere meisjes op hetzelfde moment naar de bush werden meegenomen of door wie uw zus werd meegenomen** (CGVS p.19). U verklaart dat zij werd meegenomen door de vrouwen die besnijdenissen uitvoeren in het dorp maar slaagt er niet in te duiden wie zij zijn. U verklaart nochtans hen al vaak te hebben gezien, te weten wie hun leidster is en zelfs te weten wie lid is van de genootschap (CGVS p.22-23 en p.25). Toch slaagt u er niet in om maar vaagweg te beschrijven om wie het zou gaan. U kent hun naam niet en weet ook op geen enkele andere manier enige extra informatie te verschaffen om aan te duiden om welke vrouwen het dan precies zou gaan (CGVS p.19). **Dat u geen enkele bijkomende details weet weer te geven over de omstandigheden waarin zij werd meegenomen zorgt er voor dat er kan getwijfeld worden aan uw verklaringen dat uw zus daadwerkelijk op een dergelijke manier tegen uw en haar wil werd meegenomen.** Temeer aangezien uit de toegevoegde informatie blijkt dat er wel degelijk enige rituelen gepaard gaan met het meenemen van deze meisjes naar de bush om er besneden te worden. Dat u dit niet weet te duiden schaadt uw geloofwaardigheid hier persoonlijk mee geconfronteerd te zijn geweest. En nog eens des te meer aangezien u verklaart dat iedereen steeds op de hoogte is van wat er in het dorp gebeurt aangezien het dorp niet groot is. Dat u in dergelijke omstandigheden niet meer informatie heeft over de manier waarop en door wie uw zus werd meegenomen is niet aannemelijk. **Eveneens opmerkelijk is het gegeven dat u niets blijkt af te weten van een betaling voor de initiatie van uw**

zus. Uit de toegevoegde informatie blijkt dat doorgaans betaald dient te worden om in de bondo bush te worden opgenomen en dat zelfs vaak onderhandeld wordt over het te betalen bedrag. Hoewel u verklaart dat in uw dorp minder bemiddelde families zoals de uwe niet dienen te betalen voor een besnijdenis, blijft het opmerkelijk dat u niet weet te zeggen wie en of er effectief werd betaald om uw zus te laten besnijden (CGVS p.29). **Uw verklaringen omtrent de manier dat uw zus werd meegenomen naar de bush zijn derhalve zodanig beperkt dat er sterk kan getwijfeld worden dat u het land heeft verlaten nadat u uw zus trachtte te behoeden voor een besnijdenis.**

Deze tegenstrijdige verklaringen, het onbeschermd achterlaten van uw zus en uw beperkte verklaringen omtrent de manier waarop uw zus onder dwang werd meegenomen zorgen er voor dat in twijfel kan worden getrokken dat u het land heeft verlaten kort nadat uw zus dreigde besneden te worden.

Indien er al geloof zou kunnen worden gehecht aan uw verklaringen dat een besnijdenis van uw zus nakende was, hetgeen in deze betwist wordt, slaagde u er nog niet in aan te tonen dat u vervolging zou dienen te vrezen omdat u zich tegen deze besnijdenis zou hebben verzet.

Vooreerst bent u niet duidelijk wie ervan op de hoogte is dat u niet voor een besnijdenis te vinden bent. Enerzijds verklaart u dat enkel uw grootmoeder en uw zus op de hoogte waren dat u tegen een besnijdenis gekant bent en dat u daar vaak met hen over sprak maar (CGVS p.20-21), om anderzijds te verklaren dat in het dorp geweten is dat u tegen haar besnijdenis bent en er om die reden nog niet eerder werd gevraagd om haar te besnijden (CGVS p.21). U stelt opmerkelijk genoeg onmiddellijk na elkaar dat in het dorp geweten is dat u tegen een besnijdenis bent, om wanneer u de vraag opnieuw gesteld wordt te verklaren dat het niet geweten was en u dit enkel met uw zus en uw grootmoeder besprak. **Dat u niet duidelijk kunt aangeven of men in het dorp op de hoogte was van uw verzet tegen een besnijdenis doet reeds twijfel rijzen bij uw verklaringen zich daadwerkelijk tegen de besnijdenis van uw zus te hebben verzet. Opmerkelijk hierbij is dat u evenmin de houding van uw grootmoeder, uw enige andere nauwe familielid, eenduidig weet weer te geven.** Waar u enerzijds verklaart dat u gesteund werd door uw grootmoeder in uw verzet (CGVS p.20), beweert u verder de houding van uw grootmoeder ten opzichte van een besnijdenis niet te kennen en kan u enkel aangeven dat u het niet weet maar dat ze nooit had gezegd dat ze een besnijdenis steunde (CGVS p.29). **Indien u zich daadwerkelijk zorgen maakte over het feit dat uw zus besneden zou worden is het opmerkelijk dat u niet de precieze houding van de vrouw waar uw zus bij verbleef trachtte te achterhalen.** Dat u zelfs verklaart niet te weten of uw grootmoeder al eerder werd aangesproken om uw zus te laten besnijden (CGVS p.21) ondermijnt verder uw geloofwaardigheid dat u zich actief tegen een besnijdenis van uw zus zou hebben verzet. Indien dit het geval was kan minstens worden aangenomen dat uw grootmoeder u op de hoogte zou brengen indien de besnijdenis van uw zus ter sprake kwam.

Ook uw kennis omtrent de praktijk van besnijdenis is zodanig beperkt dat maar moeilijk kan worden aangenomen dat dit een onderwerp betreft dat u bezig hield. U weet niet of anderen in uw dorp al dan niet besneden zijn. Ook van uw vriendin of uw grootmoeder weet u niet of zij besneden zijn (CGVS p.18). U weet dat niet alle vrouwen toetreden maar kunt niet stellen wie al dan niet lid is van de genootschap, zelfs van uw vriendin weet u niet of zij zich heeft aangesloten (CGVS p.25). **Indien u zich verzet tegen de initiatie van uw zus en weet dat er een mogelijkheid bestaat dat deze initiatie kan vermeden worden, is het opmerkelijk dat u niet tracht te achterhalen wie hier al in slaagde en hoe dit werd aangepakt. Evenmin heeft u enige achtergrondkennis omtrent de praktijk.** U bent helemaal niet op de hoogte hoe een dergelijke initiatie verloopt. U weet enkel dat vrouwen er besneden worden maar heeft er geen andere informatie over (CGVS p.25). **Ook kan u niet aangeven waarom op een dergelijke initiatie wordt aangedrongen en waarom meisjes besneden dienen te worden binnen uw tradities.** U verklaart dat u er in geboren bent en dat het boven uw kennen is (CGVS p.28). **U weet ook niet hoe tot de besnijdenis van een meisje wordt beslist en wie deze beslissing op zich kan nemen.** U verklaart dat hier geen beslissing aan te pas komt (CGVS p.28). Uit de toegevoegde informatie komt echter naar voren dat het wel degelijk een beslissing betreft die wordt genomen op niveau van de familie, waarbij de moeder de meeste invloed kan uitoefenen maar de vader een vetorecht behoudt. **Het is in deze dan ook opmerkelijk dat u niet op de hoogte zou zijn wie u nog in uw familie heeft die invloed zou kunnen uitoefenen op deze beslissing.**

Dat u verklaart niet te weten of uw vader nog broers of zussen heeft en dus of uw grootmoeder nog andere kinderen heeft (CGVS p.9) en u dit ook niet trachtte te achterhalen, is in deze dan ook bizar te noemen. **Indien u zich tegen deze praktijk verzet is het niet aannemelijk dat u geen informatie tracht in te winnen over de manier waarop en de reden waarom meisjes besneden dienen te worden, om zo uw verzet te staven. Dat u in die mate onwetend blijft omtrent de praktijk wijst er**

opnieuw op dat niet kan worden aangenomen dat u zich werkelijk tegen een besnijdenis heeft verzet.

Evenmin leverde u enige andere inspanningen om de besnijdenis van uw zus tegen te gaan dan haar te trachten te bevrijden eens zij al in de handen was van degene die haar zouden besnijden. U verklaart nooit iemand aangesproken te hebben over het feit dat u niet wou dat uw zus besneden werd, dit omdat dit volgens u geen enkel verschil zou maken (CGVS p.20). U ondernam geen enkele stap om een besnijdenis van uw zus tegen te gaan (CGVS p.21). U verklaart nochtans op de hoogte te zijn van het bestaan van campagnes tegen besnijdenis in Kenema, de plaats waar u geregeld ging om er te werken (CGVS p.28), maar zou deze nooit hebben aangesproken. **Dat u op geen enkele manier stappen ondernam om een initiatie van uw zus tegen te gaan, terwijl u er steeds van uit ging dat deze te gebeuren stond, is opmerkelijk. Zeker gezien de daadkracht die u achteraf zou hebben getoond om een verboden gebied binnen te gaan en met geweld uw zus er te bevrijden.**

Tot slot ondergraven uw verklaringen omtrent uw detentie en uw ontsnapping eveneens uw geloofwaardigheid. U verklaart dat verschillende mannen tussenbeide kwamen toen u werd tegengehouden in de Bondo bush, u zou hard door hen geslagen zijn geweest en zij zouden u de ganse nacht bewaakt hebben tot 's anderendaags de politie langskwam (CGVS p.29). Echter, hoewel het mannen van het dorp betrof kan u ook van hen niet aangeven om wie het gaat. U verklaart hen nochtans sinds uw jeugd te kennen maar kent hun namen niet en u weet hen zelfs nog niet vaagweg te omschrijven (CGVS p.26-27). **Aangezien zij uw actoren van vervolging uitmaken schaadt het uw vrees voor vervolging dat u op geen enkele manier kan aangeven naar wie die vrees precies uitgaat. Ook de manier waarop u uiteindelijk uit detentie zou zijn kunnen ontsnappen is uiterst onrealistisch te noemen.** U verklaart geholpen te zijn door een oude vriend van uw vader. Hij vernam uw familienaam terwijl u in detentie was en concludeerde dat u de zoon was van zijn oude vriend. Daarop zou hij op eigen initiatief u geholpen hebben om te ontsnappen. Niemand anders zou bij deze ontsnapping betrokken zijn geweest (CGVS p.12-14). U had deze man zelf nog nooit eerder gezien, u verklaart dat hij en uw vader beste vrienden waren maar weet niet hoe zij elkaar dan precies kenden. Evenmin bent u zijn naam te weten gekomen. U verklaart niets over hem gevraagd te hebben (CGVS p.12-13). Het is deze man die voor u het plan opvatte om te ontsnappen. Hij heeft hier niet met u over overlegd en zowel uw eerste ontmoeting met deze man als uw daadwerkelijke ontsnapping gebeurden op dezelfde dag (CGVS p.14). Deze man zou u zelfs geld hebben gegeven zodat u de rest van uw reis kon aanvatten. Hij vroeg voor al deze hulp niets in ruil, hij eiste enkel dat u het land zou verlaten omdat u anders ook hem in gevaar zou kunnen brengen (CGVS p.13). **Dergelijke verklaringen zijn zodanig onrealistisch dat zij uw detentie en uw ontsnapping volledig ondergraven. Dat een u onbekende man waar u niets van afweet behalve dat hij bevriend zou zijn geweest met uw vader die op dat moment al twintig jaar overleden is, een dergelijk risico voor u zou nemen is compleet ongeloofwaardig.**

Uit het bovenstaande blijkt dan ook dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen het land te hebben verlaten uit vrees voor vervolging omwille van uw verzet tegen een mogelijke besnijdenis van uw zus. Zodoende maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het eerste middel van verzoeker bestaat uit "de schending van art. 48/3 van de Vreemdelingenwet, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (onder meer het redelijkheidsbeginsel en

zorgvuldigheidsbeginsel) en de materiële motiveringsplicht, doordat verwerende partij ten onrechte geen enkel geloof hecht aan de verklaringen van verzoeker”.

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

“Volgens verwerende partij is er sprake van tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoeker omdat hij noch de precieze datum kon meedelen waarop de feiten hebben plaatsgevonden, noch hoe lang hij in detentie heeft verbleven.

Verzoeker werd meer dan twee jaar na de feiten voor het eerst gehoord. Het behoeft dan ook geen verwondering dat hij niet precies de datum kan herinneren waarop zijn zus werd meegenomen.

Aangaande de duur van zijn detentie verklaarde verzoeker dat hij een week in detentie verbleef. Hij betwist ooit beweerd te hebben dat hij anderhalve maand zou zijn opgesloten.

Wat betreft zijn verklaring dat hij twee jaar oud was op het ogenblik dat zijn vader overleed, moet worden opgemerkt dat dit op een vergissing berust. Hij was ongeveer 8 jaar oud, aangezien zijn zus 8 jaar jonger was dan hem. Het betreft louter een materiële vergissing die verzoeker bij nazicht van zijn interview van het CGVS niet heeft opgemerkt. Er dient niks meer achter te worden gezocht. Waarom zou verzoeker hierover immers liegen?

Verder vindt verwerende partij het bevreemdend dat verzoekster zijn zus 15 en 16 jaar oud was op het ogenblik van de feiten, aangezien in de overgrote meerderheid van de gevallen een besnijdenis wordt uitgevoerd voor het vijftiende levensjaar.

Dat het relaas van verzoeker niet onmogelijk is, blijkt evenwel uit het artikel in de The Guardian, ‘Sierra Leone’s secret FGM societies spread silent fear and sleepless nights’, te vinden op <https://www.theguardian.com/global-development/2015/aug/24/sierra-leone-female-genital-mutilation-soweis-secret-societies-fear>, 24.08.2015.

Zie ook Alusine Sesay, Sierra Leone News: FGM is a Human Rights Violation, te vinden op <http://www.premiermediasl.com/sierra-leone-news-fgm-is-a-human-rights-violation/>, 30.04.2019 : [...]

Na zijn opsluiting besloot verzoeker om Sierra Leone te verlaten. Hij had niet de mogelijkheid meer om zijn zus op te sporen of zijn familie te contacteren. Hij vreesde immers opnieuw te worden opgepakt. Op vandaag heeft hij geen nieuws meer over hen, noch is hij in de mogelijkheid om hen te contacteren.

Verder stelt verwerende partij dat verzoeker niet op een doorleefde manier kan weergeven hoe zijn zus werd meegenomen naar de Bondo Bush.

Verzoeker zou niet veel details hebben verklaard.

Nochtans moet worden opgemerkt dat tijdens het interview niet veel naar details werd gevraagd. Verzoeker beantwoordde alle vragen van verweerder (p. 21-22 interview CGVS). Bvb. op de vraag wat verzoeker precies deed toen zijn zus werd meegenomen: ‘Ik stopte het werk en liep terug. Ik zag mijn zus, ze was aan het huilen, ze zei me dat ze werd meegenomen. Toen ik er kwam, er waren jongens die mijn weg blokkeerden en me wegduwden.’

Verder heeft verzoeker niet gezien of er nog andere meisjes werden meegenomen. Hij zag enkel zijn zus die aan het huilen was.

Het is niet duidelijk wat verzoeker nog meer diende te antwoorden.

Tot slot meent verwerende partij het opmerkelijk te vinden dat verzoeker niet kan zeggen wie en of er effectief werd betaald om de zus te laten besnijden. Verzoeker kan zulks onmogelijk weten. Indien zijn grootmoeder daarvoor zou hebben betaald, dan had zij het wel gezegd. Hij is dan ook van mening dat er niet werd betaald, hetgeen in de regio ook gebruikelijk is voor minder bemiddelde families.

Er is geen reden om de antwoorden van verzoeker te betwifelen.

[...]

Verwerende partij betwist elk aspect van het relaas van verzoeker.

Evenwel zoekt verwerende partij duidelijk spijkers op laag water in de verklaring van verzoeker over wie op de hoogte was dat hij niet voor een besnijdenis te vinden was.

Verzoeker verklaarde dienaangaande (p. 21 interview CGVS): “Ik heb al vaak gezegd dat ik niet wou dat ze er ging, ze was er ook niet voor. Daarom ging ze nooit toen ze voor haar kwamen.”

Hiermee bedoelt verzoeker duidelijk dat hij al vaak tegen zijn zus had gezegd dat hij niet wou dat ze ging.

Op de vraag of verzoeker al voordien werd gevraagd door andere mensen om haar naar daar te brengen, ontkende verzoeker. Hij is immers tegen een besnijdenis. Enkel zijn grootmoeder en zus wisten dat hij er tegen was.

Verzoeker heeft nooit voordat zijn zus werd meegenomen verklaard dat in het dorp geweten was dat hij tegen een besnijdenis is.

Pas toen ze om zijn zus kwamen, heeft hij er zich uiterlijk tegen verzet.

Volgens verwerende partij is verder de kennis van verzoeker omtrent de praktijk van besnijdenis te beperkt. Verzoeker is niet op de hoogte van de volledige initiatie voor meisjes in de Bongo gemeenschap, doch zulks is niet bevreemdend doch geheel te wijten aan het feit dat het een geheime gemeenschap is.

Dat verzoeker ook niet kan aangeven hoe de mannen noemen die tussenbeide kwamen toen hij werd tegengehouden in de Bondo Bush, kan weerom niet als bevreemdend worden weerhouden. Het is niet omdat hij ze uit zijn jeugd nog herkende dat hij thans nog in de mogelijkheid moet zijn om ze bij naam te noemen.

Tot slot noemt verwerende partij de ontsnapping van verzoeker uit zijn detentie onrealistisch, aangezien verzoeker geholpen werd door een oude vriend van zijn vader die in ruil niks vroeg. Waarom zulks onrealistisch is dat verzoeker geholpen werd, is voor verzoeker onbegrijpelijk. Verzoeker heeft geen enkele reden om hierover te liegen. Het is weldegelijk aannemelijk dat deze persoon verzoeker wilde helpen als zoon van zijn reeds jarenlang overleden vriend.

Verzoeker betreurt dan ook dat verwerende partij elk element in twijfel trekt en ongeloofwaardig acht, terwijl zulks geenszins het geval is.

Er kan in ieder geval worden verwezen naar de rechtspraak¹ dat stelt dat zelfs indien er enkele onduidelikheden of vaagheden zouden kunnen worden gevonden (zogenaamde 'grijze zones'), aan verzoeker het voordeel van de twijfel kan worden toegekend gelet op de ernst van de situatie. In casu kan de ernst van de gedwongen initiaties in de Bondo Society evenwel niet worden betwist, noch het risico voor verzoeker indien hij thans zou terugkeren en met de gemeenschap en/of de politie zou worden geconfronteerd na zijn eerder ontsnapping.

De vrees van verzoeker om terug te keren is in ieder geval oprecht. Hij vreest zowel de vrouwen van de Bondo Society, als door de politie te worden gezocht.

Aan verzoeker dient dan ook minstens de vluchtelingenstatus te worden toegekend."

Verzoeker beroept zich op een tweede middel, in casu "de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid (onder meer het redelijkheidsbeginsel), aangezien het CGVS niet het statuut van subsidiaire bescherming toekent."

Verzoeker stelt:

"Het doel van het statuut van subsidiaire bescherming bestaat erin personen te beschermen die in geval van terugkeer naar hun herkomstland een "reëel risico op ernstige schade" zouden lopen (waartegen zij geen bescherming van het herkomstland kunnen (of willen) vragen).

Verzoeker is een van deze personen is en de elementen die hij heeft voorgebracht, moeten worden begrepen in de zin van artikel 48/4 van de Wet.

Uit de feiten die verzoeker heeft aangehaald, blijkt duidelijk dat er ernstige en redelijke gronden aanwezig zijn op basis waarvan kan worden besloten dat het risico op onmenselijke behandeling zich in hoofde van verzoeker voordoet.

Hij vreest geen bescherming te kunnen vinden bij de politie voor de Bondo Society. Zelfs activisten en vrijwilligers zijn het slachtoffer van geweld indien zij tegen de praktijken van besnijdenis ingaan.

Zie Cocorioko, 'Bondo is ruining our women, Sierra Leone Civil Society group complains', te vinden op <https://cocorioko.net/bondo-is-ruining-our-women-sierra-leone-civil-society-group-complains/>, 12.08.2015: [...]

Verwerende partij toont derhalve niet aan dat verzoeker in zijn land van herkomst bescherming kan krijgen tegen de Bondo Society.

Aldus zal verzoeker een reëel risico lopen op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4 Vw.

Verzoeker dient dan ook de subsidiaire bescherming te worden toegekend."

Beoordeling

2.2.1. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.2.2.1. Inzake de duur van de vermeende detentie betwist verzoeker te hebben verklaard dat hij anderhalve maand zou zijn opgesloten geweest. Verzoekers verweer kan echter niet worden aangenomen aangezien verzoeker blijkens de Vragenlijst (administratief dossier, stuk 16) verklaarde: *"Ik zat anderhalve maand vast in Clark/Prison Quarter in Kenema district."* Dit verslag werd aan verzoeker voorgelezen in het Kreools. Verzoeker kan naderhand, bij confrontatie met zijn tegenstrijdige verklaringen, zonder dienstige redengeving niet louter ontkennen dat hij dit heeft verklaard bij het invullen van de Vragenlijst. De navolgende motivering blijft derhalve onverminderd overeind: *"Waar u enerzijds verklaart dat u een week in detentie bleef (CGVS p.30), verklaarde u anderzijds anderhalve maand te zijn opgesloten (vragenlijst CGVS vraag 1). Nog daargelaten de vaststelling dat u zich een paar maanden vergist in de exacte datum van de gebeurtenissen en deze een aantal maanden voor of achteruit schuift, dient opgemerkt dat het feit dat u zich de lengte van uw detentie niet correct zou herinneren, uw geloofwaardigheid danig schaadt. Dat u zich niet herinnert of u een week dan niet anderhalve maand in detentie bleef valt niet aan te nemen."*

De vaststelling dat verzoeker geen eenduidige verklaringen kan afleggen over de duur van zijn vermeende detentie, hetgeen manifest tot zijn persoonlijk ervaringen behoort, ondergraaft *ab initio* de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Omtrent verzoekers leeftijd op het ogenblik dat zijn vader stierf, verweert verzoeker zich door te stellen dat het een materiële vergissing betrof die hij bij nazicht van het gehoor van het CGVS niet heeft opgemerkt en dat hij op het ogenblik van de dood van zijn vader acht jaar oud was. Verzoekers verweer is echter niet aannemelijk aangezien uit de Verklaring DVZ, gedaan op 25 oktober 2018 met behulp van een tolk Kreools, uit vraag 13.A blijkt dat verzoeker ook bij het invullen van deze verklaring stelde dat zijn vader stierf "toen ik 2 was". Bijgevolg blijft de motivering staande waar deze oordeelt: **"Daarnaast legt u verwarrende verklaringen af met betrekking tot de leeftijd van uw zus. U verklaart dat het uw volle zus betreft aangezien uw moeder geen andere man meer heeft gekend na uw vader (CGVS p.8). U verklaart echter dat uw vader overleden is toen u pas twee jaar oud was (CGVS p.8), wat gezien uw geboortedatum rond 1998 zou zijn. Derhalve dient uw zus minstens 21 jaar oud te zijn. Anderzijds verklaart u dat uw zus acht jaar jonger is dan u (CGVS p.10), wat haar dan weer 15 jaar oud maakt. Ook bij uw eerste interview schat u haar ongeveer 16 jaar oud (verklaring DVZ vraag 17). Dat u dergelijke afwijkende verklaringen aflegt omtrent de cruciale persoon binnen uw asielrelaas brengt opnieuw uw geloofwaardigheid schade toe."**

De bestreden beslissing vervolgt inzake het verband tussen verzoekers verklaringen omtrent de leeftijd van zijn zuster en het risico op besnijdenis als volgt: **"Bovendien hebben deze verschillende verklaringen wat betreft haar geboortedatum verregaande gevolgen voor haar vrees voor een besnijdenis. Indien uw zus reeds 21 jaar oud zou zijn is het uiterst opmerkelijk dat er nu pas zou aangedrongen zou worden op een besnijdenis en hier nog niet eerder sprake van was. U verklaart dat er nog niet eerder enige pogingen ondernomen waren om uw zus te initiëren (CGVS p.21). Zelfs indien zij reeds 15 à 16 jaar oud zijn kan dit opmerkelijk genoemd worden. Volgens informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratief dossier (CGVS – COI Focus Sierra Leone, de genitale vrouwenverminking binnen de Bondo gemeenschap – 07.11.2014) blijkt namelijk dat een besnijdenis binnen deze Bondo gemeenschap in de overgrote meerderheid van de gevallen wordt uitgevoerd voor het vijftiende levensjaar. Zeer weinig meisjes worden besneden na hun vijftiende. Dat pas op deze leeftijd sprake zou zijn geweest van een besnijdenis en niet eerder strookt derhalve niet volledig met de informatie beschikbaar omtrent deze praktijk."**

Verzoeker verwijst naar landeninformatie maar deze strookt inhoudelijk met wat verweerder in voormelde motivering oordeelt, met name dat "een besnijdenis binnen deze Bondo gemeenschap in de overgrote meerderheid van de gevallen wordt uitgevoerd voor het vijftiende levensjaar". De landeninformatie van verzoeker bevestigt dat een besnijdenis bij meisjes ouder dan vijftien jaar zeldzaam is.

Inzake verzoekers houding ten aanzien van zijn zuster die volgens hem het risico loopt om besneden te worden, motiveert de bestreden beslissing: **"Vervolgens ondergraaft het feit dat u uw zus uiteindelijk in Sierra Leone achterliet, haar verder blootstellend aan het risico besneden te worden, verder uw geloofwaardigheid zich met gevaar voor eigen leven tegen haar besnijdenis te hebben verzet. Indien u uw leven op het spel zette om uw zus van een besnijdenis te vrijwaren valt het uiterst moeilijk aan te nemen dat u op geen enkele manier trachtte haar na uw ontsnapping in veiligheid te brengen of informatie over haar in te winnen. U verklaart dat u haar voor het laatst zag toen zij naar de Bondo bush werd gebracht om er besneden te worden (CGVS p.11-12). Na uw vrijlating uit de gevangenis heeft u onmiddellijk het land verlaten zonder enig nieuws in te winnen over de situatie van uw zus. U weet niet wat er na uw arrestatie met haar gebeurde (CGVS p.23). Het gegeven dat u geen verdere pogingen ondernam om haar te beschermen en vertrok zonder enig nieuws over haar situatie zorgt er voor dat maar moeilijk geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen het land te hebben verlaten uit vrees voor vervolging nadat u voordien alles in het werk zou hebben gesteld om haar tegen een besnijdenis te beschermen."**

Verzoekers verweer dat hij vreesde om opnieuw opgepakt te worden kan niet aanvaard worden als nuttig verweer ten aanzien van de terechte vaststelling dat hij, die zich met gevaar voor het eigen leven tegen de besnijdenis van zijn zuster zou hebben verzet, zich naderhand niet meer heeft geïnformeerd over het lot van zijn zuster. Van verzoeker kan verwacht worden dat hij, zeker in tijden van eenvoudige massacommunicatie, een inspanning doet om zich te informeren over het lot van zijn zuster. Verzoekers houding ten aanzien van zijn zuster ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn verklaringen omtrent hetgeen met zijn zuster zou zijn gebeurd.

Verzoeker stelt verder dat hij afdoende heeft geantwoord op de vragen inzake de omstandigheden waarop zijn zuster werd meegenomen voor de besnijdenis. Verzoekers verwijzing naar zijn verklaringen is echter niet dienstig ter weerlegging van de terechte vaststellingen waaruit blijkt dat (i) verzoeker niet op een doorleefde manier kon weergeven hoe de medeneming van zijn zuster precies verlopen is; (ii) verzoeker niet wist of nog andere meisjes op hetzelfde moment naar de bush werden meegenomen; (iii)

verzoeker niet wist door wie zijn zus werd meegenomen, hoewel zij werd meegenomen door vrouwen die besnijdenissen uitvoeren in het dorp, hij deze vrouwen al vaak heeft gezien, weet wie hun leidster is en wie lid is van de genootschap; (iv) de voorgaande vaststellingen des te meer klemmen omdat verzoeker verklaarde dat iedereen steeds op de hoogte is van wat er in het dorp gebeurt aangezien het geen groot dorp is.

De voorgaande vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van het persoonlijk wedervaren van verzoeker en de concrete omstandigheden van de vermeende besnijdenis van zijn zuster ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

2.2.2.2. Hierbij voegt zich de vaststelling verzoeker niet duidelijk kan aangeven of men in het dorp op de hoogte was van zijn verzet tegen een besnijdenis en dat hij zelfs de houding van zijn grootmoeder, zijn enige andere nauwe familielid, niet eenduidig kan weergeven hoewel zijn zus bij haar verbleef. Verzoeker voert, behoudens een vergoelijking, geen concreet verweer inzake deze terechte opmerkingen in de bestreden beslissing.

Verzoekers kennis en belangstelling voor besnijdenis is tevens dermate ondermaats dat geen geloof kan worden gehecht dat hij zich daadwerkelijk zou hebben verzet tegen de besnijdenis van zijn zuster. Verzoeker weet bijvoorbeeld niet of zijn vriendin en grootmoeder besneden zijn; heeft geen achtergrondkennis omtrent de praktijk en kan zelfs niet aangeven waarom op een dergelijke initiatie wordt aangedrongen en waarom meisjes besneden dienen te worden binnen zijn tradities. De vaststelling dat verzoeker, enerzijds, aanvoert zich tegen besnijdenis te verzetten maar zich, anderzijds, niet informeert teneinde zijn verzet te staven, is een verdere aanduiding dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker zich tegen een besnijdenis heeft verzet.

Verzoekers verweer dat het niet bevreemdend is dat hij de namen van de mannen niet kent die tussenbeide kwamen en dat hij wel degelijk werd geholpen door een oude vriend van zijn vader kan niet aangenomen worden als een concrete betwisting ten aanzien van de motivering die luidt: **“Tot slot ondergraven uw verklaringen omtrent uw detentie en uw ontsnapping eveneens uw geloofwaardigheid. U verklaart dat verschillende mannen tussenbeide kwamen toen u werd tegengehouden in de Bondo bush, u zou hard door hen geslagen zijn geweest en zij zouden u de ganse nacht bewaakt hebben tot ’s anderendaags de politie langskwam (CGVS p.29). Echter, hoewel het mannen van het dorp betrof kan u ook van hen niet aangeven om wie het gaat. U verklaart hen nochtans sinds uw jeugd te kennen maar kent hun namen niet en u weet hen zelfs nog niet vaagweg te omschrijven (CGVS p.26-27). Aangezien zij uw actoren van vervolging uitmaken schaadt het uw vrees voor vervolging dat u op geen enkele manier kan aangeven naar wie die vrees precies uitgaat. Ook de manier waarop u uiteindelijk uit detentie zou zijn kunnen ontsnappen is uiterst onrealistisch te noemen. U verklaart geholpen te zijn door een oude vriend van uw vader. Hij vernam uw familienaam terwijl u in detentie was en concludeerde dat u de zoon was van zijn oude vriend. Daarop zou hij op eigen initiatief u geholpen hebben om te ontsnappen. Niemand anders zou bij deze ontsnapping betrokken zijn geweest (CGVS p.12-14). U had deze man zelf nog nooit eerder gezien, u verklaart dat hij en uw vader beste vrienden waren maar weet niet hoe zij elkaar dan precies kenden. Evenmin bent u zijn naam te weten gekomen. U verklaart niets over hem gevraagd te hebben (CGVS p.12-13). Het is deze man die voor u het plan opvatte om te ontsnappen. Hij heeft hier niet met u over overlegd en zowel uw eerste ontmoeting met deze man als uw daadwerkelijke ontsnapping gebeurden op dezelfde dag (CGVS p.14). Deze man zou u zelfs geld hebben gegeven zodat u de rest van uw reis kon aanvatten. Hij vroeg voor al deze hulp niets in ruil, hij eiste enkel dat u het land zou verlaten omdat u anders ook hem in gevaar zou kunnen brengen (CGVS p.13). Dergelijke verklaringen zijn zodanig onrealistisch dat zij uw detentie en uw ontsnapping volledig ondergraven. Dat een u onbekende man waar u niets van afweet behalve dat hij bevriend zou zijn geweest met uw vader die op dat moment al twintig jaar overleden is, een dergelijk risico voor u zou nemen is compleet ongeloofwaardig.”**

2.2.2.3. Voorgaande vaststellingen volstaan binnen de devolutieve werking van het beroep om de Raad te laten besluiten dat de verklaringen van verzoeker niet samenhangend en aannemelijk zijn.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker verwijst naar zijn relaas, *in casu* activisten die slachtoffer van geweld zijn omdat ze zich verzetten tegen besnijdenis. Hoger werd echter reeds de ongeloofwaardigheid vastgesteld van verzoekers profiel en houding inzake zijn vermeend verzet tegen besnijdenis. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS